

Праздникътъ на котарака.

I.

Котаранъ Котановъ
Е вече доста старъ,
Спи салъ до огъня—
Мързеливъ, затлъстѣлъ.

II.

„Ей, вий мишки
Опашати
И мишоци
Мустакати!
Научете,
Разберете,
Котаранъ Бей
Вечъ мирува,
Тази вечеръ
Праздникъ струва;
Двайсетъ годинъ
Какъ е живѣлъ,
По тавани
Какъ е лудѣлъ!...“
Тѣй извикалъ
Мишиятъ царъ,
На мишоци
Вѣрний другаръ.

III.

Събрали се
Стари, млади,
Нарамили

Тѣ награди:

Свѣщъ, сиренце,
Пастармица,
Отъ масълце
По лъжица...

На котана
Поклонъ правятъ,
С' думи славятъ,
Даръ му дарятъ...

IV.

Обажда се
Котаранъ Бей,
Поздравъ връща
Безъ да се смѣй:
„Мили сте ми
Вси мишленца,
Обичамъ ви
Хубавченца;
Какъ бихъ искалъ,
Щомъ ви зърна,
До сърце да
Ви пригърна!...“

V.

— Живъ да ни си,
Царъ Котане,
Да даде Богъ,
Котаране:
Да старѣешъ,